

Свадбен пат
Кристина Пулејкова
Rruga dasmore
Kristina Pulejkova
Wedding route

НУ НАЦИОНАЛНА ГАЛЕРИЈА НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА
IN GALERIA NATIONALE E REPUBLIKËS SË MAQEDONISË SË VERIUT
NI NATIONAL GALLERY OF THE REPUBLIC OF NORTH MACEDONIA

Министерство за култура на Република Северна Македонија
Ministria për Kulturë e Republikës së Maqedonisë së Veriut
Ministry of Culture of the Republic of North Macedonia

С в а д б е н п а т
Кристина Пулејкова
Rruga dasmore
Kristina Pulejkova
Wedding route

ЧИФТЕ АМАМ / ÇHIFTE HAMAMI / CHIFTE HAMMAM
Декември / Dhjetor / December
2019

КОГНИТИВНО v.s. ИНСТИНКТИВНО

Кон „Свадбениот пат“ на Кристина Пулејкова

Кога станува збор за новомедиумската уметност во Македонија, ретки се примерите на примената на најновите технологии, а уште помалку сме навлезени во доменот на интер и трансдисциплинарноста на уметноста со други области. Еден од сјајните случаи за овие најсовремени визуелни изрази во уметноста кај нас е примерот на младата уметничка Кристина Пулејкова која е стационирана во Лондон каде живее, работи, истражува и се надообразува. Таа има завршено Академија за ликовна уметност во Виена, одделение за сликарство и анимација, а потоа магистрирала на Универзитетот Сент Мартин во Лондон, на смерот за уметност и технологии. Самата нејзина обука го дефинирала пристапот на Пулејкова во кој ништо во ликовната уметност неможе да се претстави само и единствено преку ликовна форма, без притоа да се истражи и потпре на одредени други научни дисциплини кои во својот сплет ќе создадат неприкосновен визуелно-концепциски амалгам кој е повеќеслоен и не само што е трансмедиијален и трансдисциплинарен, туку и анализира актуелни проблеми од доменот на политиката, екологијата и технологијата.

Проектот е насловен „Свадбен пат“ и претставува комплексна мултимедијална инсталација која вклучува видео дела снимени во студио со актери врз основа на претходно сценарио напишано од Пулејкова и кореографија изготвена од соработникот на проектот Џорџа Тегоу кои се проектираат на водени екрани; холограмска проекција и видео во 360° - виртуелна реалност.

Концептот околу кој се дефинира и обликува наративот на проектот е приказната за европската јагула, која е ставена на листата на загрозеани видови, а паралелно на европската јагула, Пулејкова локално, ја вклучува и охридската јагула, која природно се вбројува во редот на европските, но бидејќи патот на миграција и е вештачки спречен, таа сега артифициелно се мрести. Јагулата е мошне специфичен вид кој минува низ три животни фази созревајќи, од мала просирно-стакласта, преку возрасна жолта и сексуално

зрела единка со сребрено „руво“. Таа, за да ја оствари својата репродукција, мигрира до Саргаското море, водена од сопствениот инстинкт, каде се случува љубовниот чин, кој истовреме е и последената карика на патешествието наречено егзистирање, т.е. потоа настапува нејзината смрт, а малите единки, носејќи го кодот на потеклото се враќаат назад по патот по кој поминале нивните родители. Чудесно патешествие дадено од природата кое на еден специфичен начин говори за миграцијата генерално, видена и низ перспектива на човекот, го третира чувството на мигрантот, дилемите, прашањата, припадноста, носталгијата, себе-идентификацијата. Охридската јагула требала да го има истиот пат, да го изнајде сопствениот одос на репродукцијата и опстанокот, но за жал во 1962 година на трасата на јагулата била изградена брана спрема Република Албанија, а денес се наоѓаат на таа линија уште 5 други брани. Со тоа природниот репродуктивен систем на јагулата е присилно запрен и од тогаш Охридското езеро вештачки се мрести со јагули. Овој дискурс го поставува на сериозно рамниште прашањето за човекото влијание врз еколошките катастрофи, од една страна, а исто така и политичкиот удел или перспектива од друга страна. Ги отвора дискурзивите за блокирање или отворање на границите, за различните типови на национализми, за честите човечки мигрирања на трасата Албанија – Македонија во разнодопски услови, од преbegнувањата во минатото од страна на албанската популација која се обидува да се спаси од режимот на Енвер Хоџа или пак, поновите, трагични преbegувања на сириските бегалци кои го бараат сопствениот пат кон местото за посветла иднина за себе и своите деца (слично како и самите јагули).

Овој наратив, или концепт визуелно, Пулејкова го срочува во подвижни слики, така што во студио, снима танчари кои го интерпретираат таканаречениот „свадбен пат“ на јагулата. Две видеа со по три танчари (од кои секој претставува јагула во своето различно доба: дете, девојче и зрела мома) го интерпретираат магичниот танц, едните на јагулата од реката Темза од Лондон, Велика Британија, а другите на охридската јагула. Снимките се

постпродукциски анимирани и дообработени компјутерски со ефекти на вода и чудесни водени светови. На овие видеа звучниот дизајн е на Глен Џонсон, а надодаден е и текст, читан на англиски и македонски – своевиден дијалог помеѓу двете јагули – онаа од Темза и охридската, разменувајќи ги искуствата за своите различни патешествија.

Визуелната презентација на видеата на водени екрани – „површини“ создадени од тесно поставени компресирани млазови вода кои креираат своевидна треперлива, стакласта површина – еманира ефект на проектирање на просирна, холограмска слика или проекција која може да се гледа од двете перспективи (напред и назад). Од друга страна пак, видеото презентира преку 360° – виртуелна реалност сетот, му овозможува на реципиентот да стане активен учесник и да се соочи со оваа чудесна и трагична приказна за охридската јагула. Иницира дебата за свесноста за катастрофалната состојба со охридската јагула, порачува да се создаде платформа за спречување на еколошките катастрофи, да се влијае врз климатските промени, да се проникнат билатералните разговори на кои би се дискутирал овој горлив проблем, би се срушиле браните и би се стопирале многубројните апсурдни состојби во еко-системот итн.

Овој проект говори за потрагата по заедничко тло, за човековото тежнение да досегне една идилична состојба на заедништво, на разбирање, на свет без пречки и бариери, свет на компромиси и решавања на проблеми и ситуации, а не нивно продлабочување. Со јазикот на визуелните прикази Пулејкова ја проектира македонската перспектива и стремење кон европската иднина – слично како онаа на нашата јагула, со цел индивидуата да се реализира на ниво на едукација, работа или потрага по подобар живот, никогаш не заборавајќи го своето потекло, својот корен, својата припадност. И таа самата, како мигрант, ги живее предностите и недостатоците од битисување далеку од сопствената земја. Овој проект е своевиден спекулативен прагматизам, бидејќи го надминува радикалниот емпиризам и философските премиси на Вилијам Џејмс, според кој разноликоста и искуството ги прават работите важни. Пулејкова ги собира искуствата од науката и сознанијата¹, ги преработува преку нови технологии, правејќи ги знаењата попростапни и потранспарентни, на тој начин директно поттикнувајќи продлабочени дискурси за општествено-политички состојби, екологија и други клучни проблеми на современите општества.

Феноменот за миграциите на јагулата и сагата на охридската јагула е тема обработувана и во други уметнички медиуми, како на пример во романот на Луан Старова „Патот на јагулата“ кој е исто така земен како клучна метафора во наративот за човековите премрежја и миграциите и бремињата на народите од Македонија и Албанија, како во минатото, така и во продолжените политики на сегашните времиња видени низ видеоизменети перспективи и дискурси. Оттука, аналогијата јагула-човек е инспиративна парабола за современите миграции и трансферзали на потрага за егзистирање.

И наместо заклучок, во проектот „Свадбен пат“ на Пулејкова би го апо-строфирала аспектот на дивергентност и опонентност на човековата когнитивност и свесност, наспроти инстинктивноста на животинскиот свет предаден преку приказната за јагулата. Овој дуалитет дава ексклузивитет во наративот за вторите, бидејќи тенденцијата да се направи измена на вроденото сознание и природен процес е свесен обид на првите да се биде соучесник во природните катастрофи и изумирањата на видовите. Во преносна смисла ова може да се стави и во поинаква конотација, т.е. да се поистовети со релацијата на поголемите и поразвиени држави и народи, наспроти помалите и зависни општества и нивните граѓани, инстинктивно желни за слобода на мисли и утописко – безгранични простори.

М-р Ана Франговска, виш кустос

¹ Пулејкова сите информации ги добива од истражувачки центри, т.е. од Зоолошкото здружение од Лондон, како и од Хидробиолошкиот завод од Охрид.

KOGNITIVJA v.s. INSTINKTIVJA

Drejt “Rrugës dasmore” të Kristina Pulejkova

Kur bëhet fjalë për artin e ri mediatik në Maqedoni, shembujt e aplikimit të teknologjive të fundit janë të rralla, dhe aq më pak ne kemi hyrë në fushën e artit ndërdisiplinor dhe transdisiplinor me fushat e tjera. Një nga shembujt e ndritshëm të këtyre shprehjeve vizuale më bashkëkohore në art këtu është shembulli i artistes së re Kristina Pulejkova, e cila është stacionuar në Londër, ku jeton, punon, hulumton dhe avancohet në shkollim. Ajo u diplomua në Akademinë e Arteve të Bukura në Vjenë, në Katedrën e Pikturës dhe Animacionit, dhe më pas u pajis me gradën Master i Artit dhe Teknologjisë nga Universiteti St. Martin në Londër. Vetë trajnimi i saj përcaktoi qasjen e Pulejkovës në të cilin asgjë në artin figurativ nuk mund të përfaqësohet vetëm dhe vetëm përmes formës figurative, pa hulumtuar dhe pa u mbështetur në disa disiplina të tjera shkencore, të cilat në ngërthimin e vet do të krijojnë një amalgame vizuale-konceptuale të pacenueshme, e cila është shumështrësore dhe e cila është jo vetëm transmediale dhe transdisiplinore, por ajo gjithashtu analizon çështjet aktuale në fushën e politikës, ekologjisë dhe teknologjisë.

Projekti është titulluar “Rruga dasmore” dhe paraqet një instalim kompleks multimedial, i cili përfshin vepra video të xhiruara në studio, me aktorë, në bazë të një skenari të shkruar më herët nga Pulejkova, dhe me koreografinë e përgatitur nga bashkëpunëtori i Projektit Xhorxhia Tegou, që projektohen në ekrane uji; projektimi holografik dhe video në 360° - realitet virtual.

Koncepti rreth të cilit po përkufizohet dhe po formohet narrativi i projektit është tregimi për ngalën Evropiane, e cila është vendosur në listën e specieve të rrezikuara, ndërsa paralelisht me ngalën Evropiane, Pulejkova lokalisht përfshin dhe ngalën e Ohrit, e cila natyrshëm radhitet në ato Evropiane, mirëpo, pasi rruga e migrimit është ndaluar në mënyrë artificiale, ajo tanimë po shumëzohet në mënyrë artificiale. Ngjala është një specie shumë specifike, e cila kalon nëpër tre faza të jetës, duke u pjekur, nga një ngjalë individuale e vogël dhe e tejdukshme-e qelqtë, përmes ngjalës individuale të rritur të verdhë dhe seksualisht të pjekur, me “rrobë” të argjendta.

Për ta realizuar riprodhimin e vet, ajo migron në Detin Sargas, e udhëhequr nga instinkti vetjak, ku ndodh akti i dashurisë, i cili njëkohësisht, është dhe hallka e fundit e udhëtimit të quajtur ekzistencë, gjegjësisht, pastaj vijon vdekja e saj, ndërsa ngjalat e vogla, duke mbajtur kodin e origjinës, rikthehen përmes rrugës që kanë kaluar prindërit e tyre. Udhëtim ky i çuditshëm, i dhënë nga natyra, i cili në një mënyrë specifike flet për migrimin në përgjithësi, i shikuar përmes perspektivës së njeriut, trajton ndjesinë e migrantit, dilemat, pyetjet, përkatësinë, nostalgjinë, vetë-identifikimin. Ngjala e Ohrit duhet ta kishte mbajtur të njëjtën rrugë, të gjente raportin vetjak të riprodhimit dhe mbijetesës, mirëpo, për fat të keq, në vitin 1962, në trajtën e ngjalës ishte ndërtuar një pendë ndaj Republikës së Shqipërisë, dhe sot në këtë vijë janë vendosur edhe 5 penda tjera. Me këtë, sistemi natyror riprodhues i ngjalës është ndalur me forcë dhe që atëherë, Liqeni i Ohrit artificialisht po shumëzohet me ngjalë. Ky diskurs vendos në një rrafsh serioz çështjen e ndikimit njerëzor mbi fatkeqësitë ekologjike, nga njëra anë, e po ashtu edhe pjesëmarrjen politike, ose perspektivën, nga ana tjetër. Hap diskutet e bllokimit apo hapjes së kufijve, për llojet e ndryshme të nacionalizmit, për migrimet e shpeshta njerëzore në trajtën Shqipëri – Maqedoni në kushte të periudhave të ndryshme, nga arratisjet në të kaluarën e popullsisë shqiptare, e cila ishte përpjekur të shpëtonte nga regjimi i Enver Hoxhës, apo arratisjet e fundit, tragjike, të refugjatëve Sirianë, të cilët kërkojnë rrugën e vet drejt një vendi me ardhmëri më të ndritshme për vete dhe për fëmijët e vet (njëjtë si dhe vetë ngjalat).

Këtë narrativ, apo koncept, në mënyrë vizuale, Pulejkova e aranzhon në imazhe të lëvizshme, kështu që në studio, ajo xhiron valltare, të cilët interpretojnë të ashtuquajturën “rrugë dasmore” të ngjalës. Dy video me nga dy valltarë (nga të cilët çdonjëri paraqet ngalën në periudhat e ndryshme: fëmijë, vajzë dhe vajzë e pjekur), interpretojnë vallëzimin magjik, të parët ngalën e lumit Temza të Londrës, Britanisë së Madhe, dhe të dytit të ngjalës së Ohrit. Xhirimet janë animuar dhe ripërpunuar pas produksionit, me kompjuterë, me efekte të ujit dhe botërave të mrekullueshme të ujërave. Në këto video, disenji i zërit është i Glen Johnson, dhe

është shtuar dhe një tekst, i lexuar në anglisht dhe maqedonisht – dialog i llojit të vet midis dy ngjalave – ajo e Temzës dhe ajo e Ohrit, duke shkëmbyer përvojat për udhëtimet e veta të ndryshme.

Paraqitja vizuale e videove në ekranet e ujit - “sipërfaqet” e krijuara nga currilat e kompresionuara të vendosur ngushtë, që krijojnë një sipërfaqe të veçantë të lëkundshme qelqi - nxjerr efektin e projektimit të një imazhi ose projekcioni transparent, holografik, që mund të shihet nga të dy perspektivat (para dhe prapa). Nga ana tjetër, videoja e paraqitur 360° - grupit të realitetit virtual, lejon pranuesin të bëhet një pjesëmarrës aktiv dhe të përballet me këtë histori të mrekullueshme dhe tragjike për ngjalën e Ohrit. Inicion debat për ndërjegjësimin mbi gjendjen e fatkeqësisë së ngjalës së Ohrit, bën thirrje për krijimin e një platforme për parandalimin e fatkeqësive ekologjike, të ndikohet mbi ndryshimin e klimës, të nxiten bisedime dypalëshe për të diskutuar këtë problem djegës, me të cilët do të ishin rrënuar pendët dhe do ishin ndalur shumë kushte absurde në ekosistem, etj.

Ky projekt flet për kërkimin e tokës së përbashkët, për prirjen e njeriut për të arritur një gjendje idilike të bashkësisë, mirëkuptim, botë pa pengesa dhe barriera, botë të kompromiseve dhe zgjidhjeve të problemeve dhe gjendjeve, e jo thëllimi i tyre. Me gjuhën e paraqitjeve vizuale, Pulejkova projektton perspektivën maqedonase dhe aspiratat për ardhmëri Evropiane – ngjashëm si ajo e ngjalës sonë, me qëllim që individit të realizohet në nivelin e edukimit, punës, apo kërkimit të një jetese më të mirë, duke mos harruar kurrë origjinën e vet, rrënjën e vet, përkatësinë e vet. Edhe vetë ajo, si migrante, jeton përparësitë dhe mangësitë e ekzistencës larg nga vendi i vet. Ky projekt është pragmatizëm spekulues i llojit të vet, sepse tejkalon empirizmin radikal dhe premisat filozofike të Uiliam Xhejms, sipas të cilit, shumëllojshmëria dhe përvoja i bëjnë gjërat të kenë rëndësi. Pulejkova grumbullon përvojat nga shkenca dhe njohuritë¹, i përpunon me anë të teknologjive të reja, duke i bërë njohuritë më të qasshme dhe më transparente, duke nxitur kështu diskurse të thelluara për gjendjet shoqëro-politike, ekologjinë, dhe problemet tjera kryesore të shoqërive bashkëkohore.

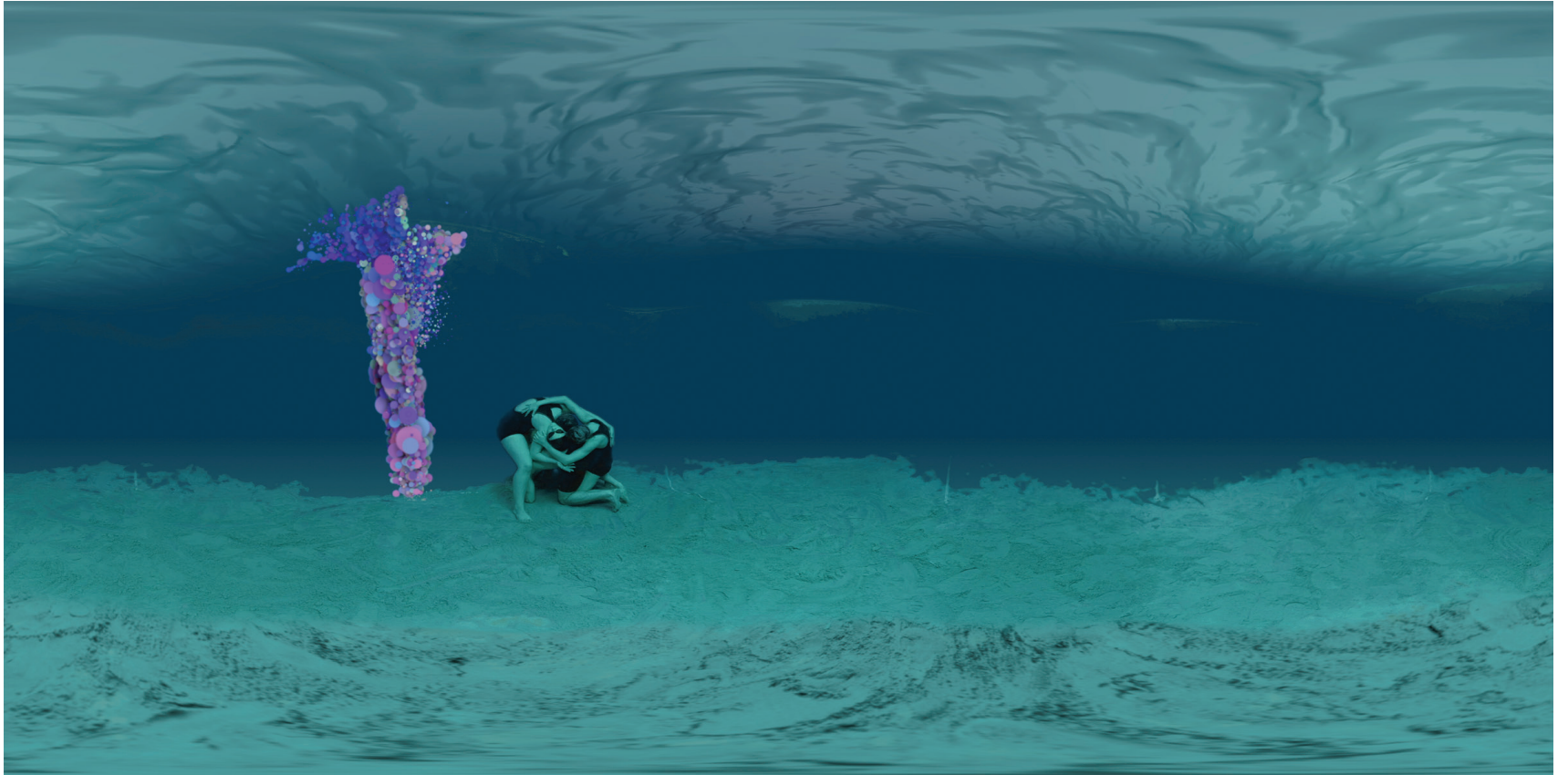
Fenomeni për migrimet e ngjalës dhe saga e ngjalës së Ohrit është një temë që është përpunuar dhe në medime tjera artistike, si për shembull në romanin e Luan Starova “Rruga e ngjalës”, i cili po ashtu është marrë si metaforë kryesore në narrativin e turbullirave dhe migriemeve njerëzore dhe barreve të popujve të Maqedonisë dhe Shqipërisë, si në të kaluarën, ashtu dhe në politikat e

vazhduara të kohërave të tanishme, të shikuara nëpër perspektivat dhe diskurset e modifikuara. Kështu, analogjia ngjalë-njeri është një parabolë frymëzuese për migrimet bashkëkohore dhe transversalet e kërkimit të ekzistencës.

Dhe, në vend të një konkluzioni, në projektin “Rruga dasmore” të Pulejkovas, do ta kisha apostrofuar aspektin e divergjencës dhe oponencës së kognitivitetit dhe ndërjegjjes njerëzore, përkundër instinktivitetit të botës kafshore, të transmetuar përmes tregimit për ngjalën. Ky dualitet jep ekskluzivitetin në narrativ për të dytët, sepse tendenca për të bërë ndryshimin e njohurisë së lindur dhe procesit natyror, paraqet një përpjekje të vetëdijshme për të parët, që të jenë bashkëpjesëmarrës në fatkeqësitë natyrore dhe zhdukjes së specieve. Në kuptimin transmetues, kjo mund të vendoset dhe në një konotacion ndryshe, apo të barazohet me relacionin e vendeve dhe popujve më të mëdhenj dhe më të zhvilluar, përkundër shoqërive më të vogla dhe të varura dhe qytetarëve të tyre, me instinkt të etur për lirinë e të menduarit dhe hapësira utopike – pa kufi.

mr. Ana Frangovska, Kuratore e Lart

¹ Pulejkova merr të gjitha informacionet nga qendrat e kërkimeve, apo më saktësisht, nga Shoqata Zoologjike e Londrës, si dhe nga Enti Hidrobiologjik i Ohrit.

COGNITIVE vs INSTINCTIVE

Towards "Wedding Journey" by Kristina Pulejkova

When it comes to new media art in Macedonia, the examples of the application of latest technologies are rare, and even less so, we are involved in the field of inter and transdisciplinary art in other areas. One of the shining examples of these cutting-edge visual expressions in art here is the young artist Kristina Pulejkova who is based in London where she lives, works, researches, and receives additional education. She graduated from the University of Applied Arts in Vienna, Department of Painting and Animation, and then received her master's degree in Art and Science from St. Martin's College in London. Her own training defined Pulejkova's approach in which nothing in the fine arts can be represented solely through the form of art, without exploring and relying on other scientific disciplines that would create an unmistakable visual-conceptual amalgam, which is multilayered and not only transmedia and transdisciplinary, but it also analyses current issues in the domain of politics, ecology and technology.

The project is titled "Wedding Journey" and is a complex multimedia installation that includes video footage recorded in a studio with actors, based on a previous script written by Pulejkova and choreographed by the project collaborator Georgia Tegou, designed on water screens; holographic projection and video in 360° - virtual reality.

The concept behind the project's narrative is the story of the European eel, listed as endangered species, and parallel to the European eel, locally, Pulejkova includes the Ohrid eel, which naturally counts among the European. Because its migration route has been artificially obstructed, the lake is now artificially populated. The eel is a very specific species that passes through three life stages maturing, from a small translucent glass eel, to an adult yellow and sexually mature silver-clad entity. It migrates to the Sargasso Sea, led by its own instinct, to carry out its reproduction, where the act of love takes place, which is at the same time the last chain of the journey called existence, that is, its death follows, and the

little ones, carrying the code of origin, go back the way their parents had gone. The miraculous journey given by nature that speaks in a specific way of migration in general, seen through human perspective, addresses the migrant's feelings, dilemmas, questions, background, nostalgia and self-identification. The Ohrid eel should have been on the same path, finding its own way of reproduction and survival, but unfortunately in 1962 a dam was built on the eel's route towards the Republic of Albania, and today five more dams are on that same line. Thus, the natural eel reproductive system is forcibly stopped and since then Ohrid Lake has been artificially populated with eels. This discourse raises the question of human impact on environmental disasters on one hand, as well as the political share or perspective on the other. It opens the discourse of blocking or opening borders, of different types of nationalisms, frequent human migrations along the Albania - Macedonia route, in various past evasions by Albanian populations trying to escape the Enver Hoxha regime or on the other hand, the more recent, tragic evacuations of Syrian refugees seeking their way to a brighter future for themselves and their children (similar to the eels themselves).

Pulejkova organises this narrative, or concept visually, into moving images, so that in the studio, she shoots dancers interpreting the so-called "Wedding Journey" of the eel. Two videos of two dancers (each representing an eel in their own different age: a child, an adolescent and an adult) interpret the magical dance. One of the eels is based in the Thames River of London, United Kingdom and the other is based in the Ohrid lake. The footage is post-produced to include animation and computer generated imagery, adding water effects and wondrous aquatic worlds. In these videos, the sound design is by Glen Johnson, and text is added and read both in English and Macedonian - a kind of dialogue between the two eels - that of Thames and Ohrid Lake, sharing experiences of their different journeys.

The visual presentation of videos on water screens - "surfaces" created from tightly packed compressed jets that create a distinct shimmering, glass surface - emanates the effect of projecting a transparent, holographic image or projection that can be viewed from both perspectives (back and forth). On the other hand, the 360 degrees video presented through the Virtual Reality headset enables the

viewer to become an active participant and face this miraculous and tragic story of the European eel. The work aims to initiate debate around this disaster, further raising awareness about the Ohrid eel, calls for a platform for environmental disaster prevention, climate change impacts, calling for bilateral talks to discuss this burning problem, break down barriers and stop the many absurd conditions in the ecosystem,

This project speaks of the search for common ground, of human aspiration to reach an idyllic state of unity, of understanding, of a world without obstacles and barriers, of a world of compromises and solutions to problems and situations, rather than deepening them. Through visual language, Pulejkova projects the Macedonian perspective and aspiration to the European future - much like that of our eel, so that the individual can be accomplished at the level of education, work or pursuit of a better life, never forgetting his/her origin, his/her roots, his/her affiliation. She herself, as a migrant, lives the advantages and disadvantages of being far from her own country. This project is a kind of speculative pragmatism, as it transcends the radical empiricism and philosophical premises of William James, in which diversity and experience imbue these issues with meaning. Pulejkova gathers science and knowledge experiences¹, refines them with recent technologies, making knowledge more accessible and transparent, thereby directly stimulating deeper discourse on socio-political conditions, ecology, and other key issues of contemporary societies.

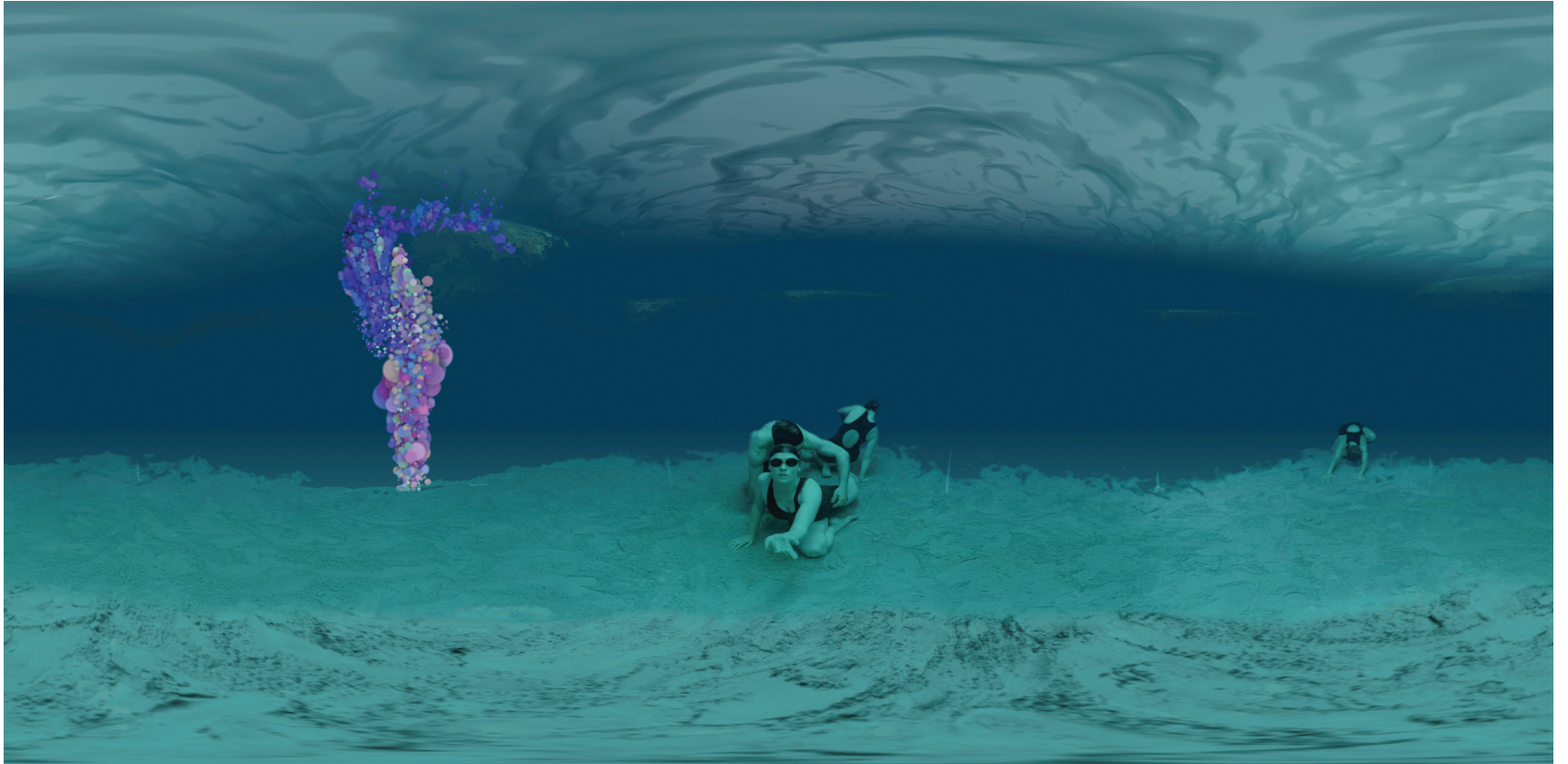
The phenomenon of eel migration and saga of the Ohrid eel is also covered in other artistic media, such as in Luan Starova's novel *The Route of the Eel*, which is also taken as a key metaphor in the narrative of human extermination and migration of the population of Macedonia and Albania, both in the past and in the continuing politics of present times, viewed through varied perspectives and discourses. Hence, the eel-human analogy is an inspiring parable of contemporary migrations and transversals of the quest for existence.

And instead of a conclusion, for Pulejkova's "Wedding Journey" project, I would like to emphasize the aspect of divergence and resilience of human cognition and consciousness, as opposed to the instinct of the animal world, presented through the story of the eel. This duality gives exclusivity to the narrative of the

latter, as the tendency to alter innate cognition and the natural process is a conscious attempt by the former to be complicit in natural disasters and extinct species. In a transferrable sense, this can be put into a different connotation, that is, to be equated with the relation of larger and more developed states and peoples, as opposed to smaller and more dependent societies and their citizens, instinctively eager for freedom of thought and utopian - borderless spaces.

Ana Frangovska, MA, Senior Curator

¹ Pulejkova gathers all information from research centres, that is, from the Zoological Society of London, as well as from the Hydrobiological Institute of Ohrid.

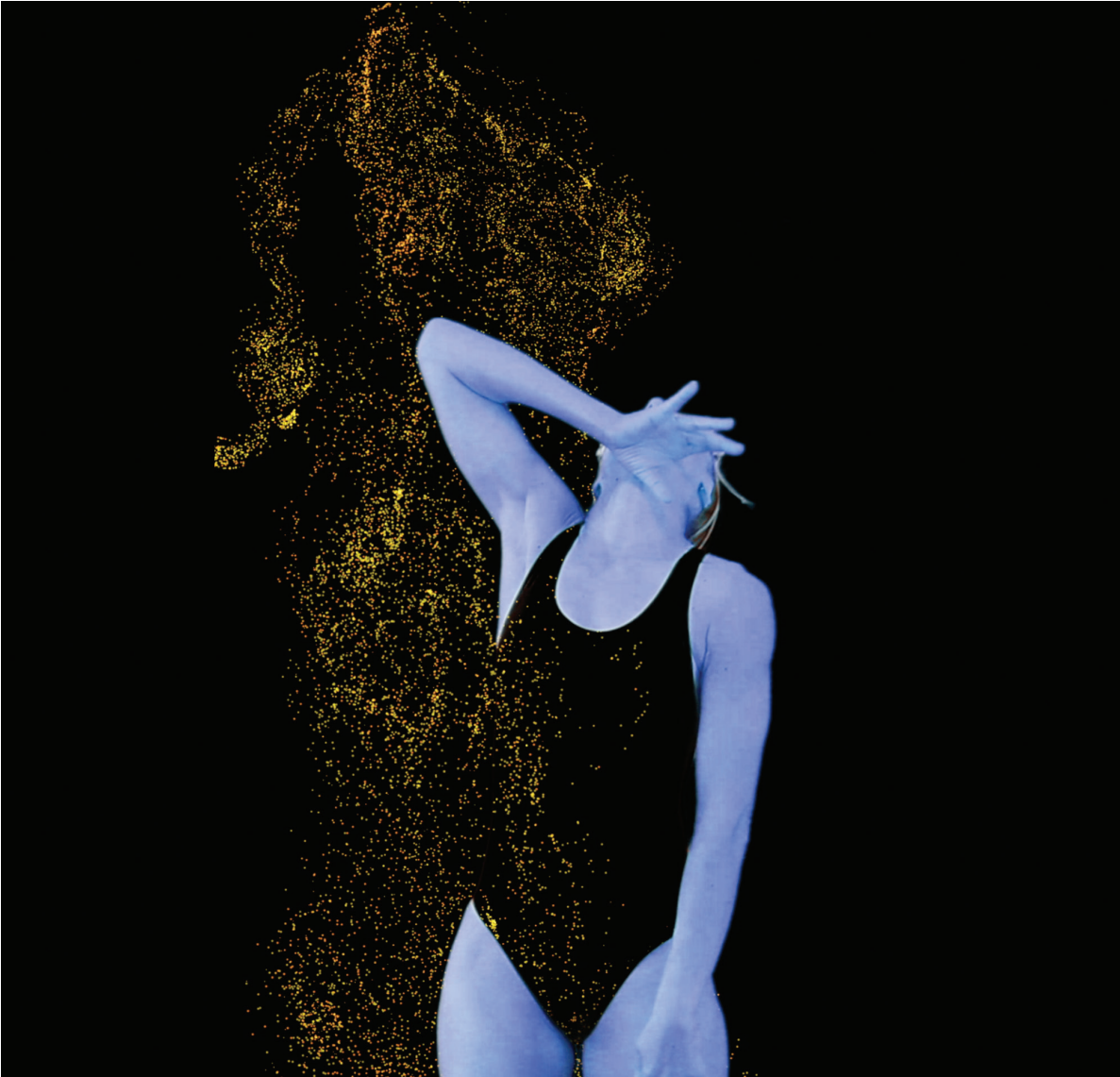

(remember the yellow
weeds, must be the same
place. I'm in a river far
away from there, like you.
OLE
Do you think about home?

Кристина Пулејкова (родена во Скопје, 1988 година) е македонска уметничка, стационирана во Лондон, чија интердисциплинарна практика е информирана од науката и технологијата. Во моментот, таа е уметник со седиште во студиото Сомерсет Хаус Студиос, (Somerset House Studios), Лондон.

Делото на Кристина го истражува начинот како употребата на технологијата може да доведе до поголеми облици на одржливост во односите човек-природа. Работејќи низ движечката слика, звукот и инсталацијата, таа има за цел да изгради субјективни наративи, засновани врз научни податоци и начела. Во својата работа, таа има тенденција да замислува гласови – гласови од суштества, предмети, па дури и атоми, со цел да се обиде да ги воведат нечовечките перспективи. Преку употребата на извонредна технологија, делата на Кристина честопати се занимаваат со прашања од животната средина, притоа раскажувајќи лични приказни, кои ја ставаат публиката во центарот на сцената, овозможувајќи протагонистички пристап и поинаков начин на гледање на нештата.

Кристина има магистерска диплома (БА + МА) по сликарство и анимација, стекната на Универзитетот за применета уметност, Виена, Австрија (2012), и магистерска диплома по уметност и наука од Централ Сеинт Мартинс (Central Saint Martins), Лондон, Обединето Кралство (2014).

Делата на Кристина се изложени/емитувани, меѓу другите, и во Музејот на современа уметност, Скопје (самостојна изложба), Северна Македонија; МАК, Виена, Австрија; Проект Спес Кунстале (Project Space Kunsthalle), Виена, Австрија; Het Glaspaviljoen, Eindhoven, Холандија; Art COP21, Париз, Франција; Научен музеј, Лондон, Обединето Кралство; The V&A, Лондон, Обединето Кралство; Галерија Ујтцхапел (Whitechapel Gallery), Лондон, Обединето Кралство; Фестивал Art Licks, Лондон, Обединето Кралство; Lewisham Art House, Лондон, Обединето Кралство; Кралски колеџ за уметност.

Од 2018 година, Кристина е и Менаџер на Програмата Art + Technology при SPACE, Лондон.

Biografia

Kristina Pulejkova (e lindur në Shkup, 1988) është një artiste maqedonase, e stacionuar në Londër, praktika e së cilës ndërdisiplinore është informuar nga shkencë dhe teknologjia. Ajo për momentin është artiste me rezidence në Somerset House Studios, Londër.

Me punën e saj, Kristina eksploron se si përdorimi i teknologjisë mund të çojë në forma më të mëdha të qëndrueshmërisë së marrëdhënieve njeri-naturë. Duke punuar nëpër imazhit të lëvizshëm, zërit dhe instalimit, ajo synon ndërtimin e narrativeve subjektive, bazuar në të dhëna dhe parime shkencore. Në punën e saj, ajo tenton të imagjinojë zëra – zëra nga krijesa, objekte, dhe madje dhe atome, në mënyrë që të përpiqet të banojë në këndvështrimet jonjerëzore. Përmes përdorimit të teknologjisë zhytëse, veprat e Kristinës shpesh merren me çështje mjedisore, duke treguar histori personale, të cilat vendosin audiencën në qendër të skenës, duke lejuar kështu një pikëpamje protagonist dhe mënyrë ndryshe të shikimit të gjërave.

Kristina ka fituar një shkallë magjistrature (BA + MA) në Pikturë dhe Animacion nga Universiteti i Arteve të Bukura, Vjenë, Austri (2012) dhe magjistraturë në Art dhe Shkencë nga Central Saint Martins, Londër, Mbretëria e Bashkuar (2014).

Puna e Kristinës është ekspozuar/emetuar, mes tjerash, dhe në Muzeun e Artit Bashkëkohor, Shkup, Maqedonia e Veriut (ekspozitë individuale); MAK, Vjenë, Austri, në Projektin Kunsthalles, Vjenë, Austri; Het Glaspaviljoen, Eindhoven, Holandë; Art COP21 Paris, Francë; në Muzeun e Shkencës, Londër, Mbretëria e Bashkuar; The V&A, Londër, Mbretëria e Bashkuar; në Galerinë Whitechapel, Londër, Mbretëria e Bashkuar; Art Licks Festival, Londër, Mbretëria e Bashkuar; Lewisham Art House, Londër, Mbretëria e Bashkuar, në Kolegjin Mbretëror të Arteve.

Që nga viti 2018, Kristina është po ashtu dhe Menaxhere e Programit Art + Technology pranë SPACE, Londër.

Kristina Pulejkova (b.Skopje,1988) is a Macedonian London-based artist whose inter-disciplinary practice is informed by science and technology. She is currently artist in residence at Somerset House Studios, London.

Kristina's work explores how the use of technology might lead to greater forms of sustainability in human-nature relationships. Working across moving image, sound and installation, she aims to build subjective narratives based on scientific data and principles. In her work, she tends to imagine voices – voices from creatures, objects and even atoms in order to try to inhabit non-human perspectives. Through use of immersive technology, Kristina's works often deal with environmental issues, telling personal stories that place audiences at the centre of the scene, allowing for a protagonist perspective and a different way of seeing.

Kristina holds a Magisterium Degree (BA + MA) in Painting and Animation from the University for Applied Arts, Vienna, Austria (2012) and an MA Degree in Art and Science from Central Saint Martins, London, UK (2014).

Kristina's works have been exhibited/screened at the Museum for Contemporary Art, Skopje, MK (solo show); MAK, Vienna, AT; Project Space Kunsthalle, Vienna, AT; Het Glaspaviljoen, Eindhoven, NL; Art COP21 Paris, FR; The Science Museum, London, UK; The V&A, London, UK; Whitechapel Gallery, London, UK; Art Licks Festival, London UK; Lewisham Art House, London, UK, Royal College of Arts amongst others.

Since 2018, Kristina is also the Art + Technology Programme manager at SPACE, London.

ПРОЕКТОТ СЕ СОСТОИ ОД / PROJEKTI PËRBËHET NGA / THE PROJECT CONSIST OF

1. дело 360 / 360 sorë / 360 piece

Повик од длабочините / Një Thirrje, Thellësisht / A Calling, Deeply

Филм на Кристина Пулејкова / Një film nga Kristina Pulejkova / A film by Kristina Pulejkova

Кореографија: Џорџа Тегу / Koreografia: Xhorxha Tegu / Choreography: Georgia Tegou

Кинематографија: Шивани Хасард / Kinematografia: Shivani Hasard / Cinematography: Shivani Hassard

Музика и звук: Глен Џонсон / Muzika dhe Dizajni i Tingullit: Glen Xhonson / Music and Sound Design: Glen Johnson

Анимација и пост/продукција: Кристина Пулејкова / Animacion dhe post-prodhim: Kristina Pulejkova / Animation and Post-production: Kristina Pulejkova

Танчери: Ејми Дејкин Харис, Ребека Намгоудс, Венеса Мишелон и Михалис Теофанус / Valltarët: Emi Dakin Harris, Rebeca Namguds, Vanesa Mishelon dhe Mihalisi Theofanus / Dancers: Amy Dakin Harris, Rebecca Namgauds, Vanessa Michielon and Michalis Theofanous.

Асистент на камера: Сем Вестон / Asistent i kamerës: Sam Uaston / Camera Assistant: Sam Weston

Помошник: Кларис Хилтон / Ndihmës: Klaris Hilton / Runner: Clarice Hilton

Специјална благодарност / Faleminderim special / Special Thanks:

Зоолошко друштво Лондон: Метју Голок, Др Џо Пекорељи / Shoqata Zoological London: Mathju Gollock, Dr. Joe Pekorelli / Zoological Society London: Matthew Gollock, Dr. Joe Pecorelli

Хидробиолошки институт, Охрид: Зоран Спировски / Instituti Hidrobiologjik, Ohër: Zoran Spirkovski / Hydrobiological Institute, Ohrid: Zoran Spirkovski

ФЛАМИН: Маги Елис, Роус Кулприт, Грета Хјуисон, Пинки Гундејл / FLAMIN: Maggie Elis, Rose Culprit, Greta Hewison, Pinky Ghundale / FLAMIN: Maggie Elis, Rose Culprit, Greta Hewison, Pinky Ghundale

Министерство за култура на Р.С. Македонија / Ministria e Kulturës së R. Maqedonisë së Veriut. / Ministry of Culture of R.N.Macedonia

Национална галерија на Р.С. Македонија: д-р Дита Старова Керими, Ана Франговска / Galeria Nacionale e R. Maqedonisë së Veriut.: D-r. Dita Starova Qerimi, Ana Frangovska / National Gallery of R.N.Macedonia: Dita Starova Qerimi, PhD; Ana Frangovska

Повик од длабочините е направен со помош на: ФЛАМИН, Уметнички совет од Англија, Фентон Арт Траст / Një Thirrje, Thellësisht bëhet me mbështetje nga: FLAMIN, Këshilli i Arteve nga Anglia dhe Fenton Art Trust / A Calling, Deeply is made with support by: FLAMIN, Arts Council England and Fenton Arts Trust.

2. Инсталација на водени екрани / Instalimi i ekranit të ujit / Water Screen Installation

Дали размислуваш за дома? / A mendoni për shtëpinë? / Do You Think About Home?

Инсталација на Кристина Пулејкова / Instalimi nga Kristina Pulejkova / Installation by Kristina Pulejkova

Кореографија: Џорџа Тегу / Koreografia: Xhorxha Tegu / Choreography: Xhorxha Tegu

Кинематографија: Кристина Пулејкова / Kinematografia: Kristina Pulejkova / Cinematography: Kristina Pulejkova

Анимација и пост/продукција: Кристина Пулејкова / Animacion dhe post-prodhim: Kristina Pulejkova / Animation and Post-production: Kristina Pulejkova

Музика и звук: Глен Џонсон / Muzika dhe Dizajni i Tingullit: Glen Xhonson / Music and Sound Design: Glen Johnson

Водени екрани и мапирање: Никола Кумев / Ekranet e ujit dhe Prodhimi i hartave të projektiveve: Nikola Kumev / Water Screens and Projection Mapping Production: Nikola Kumev

Танчери: Ванеса Мишелон, Антонија Птохидес / Valltarët: Vanesa Mishelon, Antonia Ptohides / Dancers: Vanessa Michielon, Antonia Ptohides

Гласот го позајмија: Александра Вилкинсон, Марија Каева / Aktorët e zërit: Alexandra Wilkinson, Marija Kaeva / Voice Actors: Alexandra Wilkinson, Marija Kaeva

Снимател на звук: Иван Трајчев / Regjistrimi i zërit: Ivan Trajčev / Voice recording: Ivan Trajčev

Специјална благодарност / Faleminderim special / Special Thanks: Сомерсет Хаус Студио, Франка Бернатавијш, Џонатан Макс Спац, Метју Голок, Горѓи Јаневски, Министерство за култура и Национална галерија на Р.С.Македонија / Somerset House Studios, Franca Bernatavicus, Xhonathan Maks Spatz, Mathju Gollock, Gjorgji Janevski, Ministria e Kulturës dhe Galeria Nacionale e R. Maqedonisë së Veriut. / Somerset House Studios, Franca Bernatavicus, Jonathan Max Spatz, Matthew Gollock, Gjorgji Janevski, Ministry of Culture and National Gallery of R.N.Macedonia.

3. Инсталација, дигитален принт на платно и холограмска проекција / Instalimi, shtypja digjitale e pëlhurës dhe projektioni holografik / Installation, digital print on canvas and holographic projection

Ќе ја кренам главата за последен пат / Do ta ngre kokën një herë të fundit / I Will Raise My Head One Last Time

НУ Национална галерија на Република Северна Македонија
Железничка 18, 1000 Скопје, Република Северна Македонија
Тел.: + 389 (0)2 31 26 856; Факс: + 389 (0)2 31 09 566
www.nationalgallery.mk; contact@nationalgallery.mk

Кристина Пулејкова
Свадбен пат
Чифте амам, декември 2019

Издавач: НУ Национална галерија на Република Северна Македонија
За издавачот: Д-р Дита Старова Керими, директор
Куратор на изложбата: Ана Франговска
Текст: Ана Франговска,
Превод на англиски и албански: ГЛОБИ-ТЕРА ДООЕЛ Скопје
Фотографии: Кристина Пулејкова
Лектура: ГЛОБИ-ТЕРА ДООЕЛ Скопје
Дизајн: Теона Трајковска
Печат: Винсент Графика, Скопје
Тираж: 250

PI National Gallery of the Republic of North Macedonia
Zeleznicka 18, 1000 Skopje, Republic of North Macedonia
Tel.: + 389 (0)2 31 26 856; Fax: + 389 (0)2 31 09 566
www.nationalgallery.mk; contact@nationalgallery.mk

Kristina Pulejkova
Wedding route
Chifte Hammam, December 2019

Publisher: NI National Gallery of the Republic of North Macedonia
For the publisher: Dr. Dita Starova Kerimi, director
Curator: Ana Frangovska
Texts: Ana Frangovska
Translation to Albanian and English: GLOBI-TERA DOOEL Skopje
Photographs: Kristina Pulejkova
Proofreading: GLOBI-TERA DOOEL Skopje
Design: Teona Trajkovska
Print: Vinsent grafika, Skopje
Copies: 250

IP Galeria Kombëtare e Republikës së Maqedonisë së Veriut
Zheleznička 18, 1000 Shkup, Republika e Maqedonisë së Veriut
Tel.: + 389 (0)2 31 26 856; Faksi: + 389 (0)2 31 09 566
www.nationalgallery.mk; contact@nationalgallery.mk

Kristina Pulejkova
Rrugës dasmore
Çifte hamami, dhjetor 2019

Botuesi: IP Galeria Kombëtare e Republikës së Maqedonisë së Veriut
Për publikuesin: Dr. Dita Starova Qerimi, drejtore
Kuratori: Ana Frangovska
Tekst: Ana Frangovska
Përkthimi në gjuhën angleze dhe shqipe: GLOBI-TERA SHPKNJ P Shkup
Fotografitë: Kristina Pulejkova
Korrektura: GLOBI-TERA SHPKNJ P Shkup
Disenji: Teona Trajkovska
Botimi: Vinsent grafika, Shkup
Tirazhi: 250

ISBN: 978-608-257-046-4

